

การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์

ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

เอื้อการย์ นาเมือง, สุภัตรา โยชินศิริกุล*, ณัฐวร วงศ์จิตราทร, อิวานนท์ พุพวก, จินตนา ศรีเงิน

สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

Email: supatrapanny@hotmail.com*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจที่มาของชื่อภาษาจีน สี่ป้ายร้านค้า สี่ตัวอักษรบนป้ายชื่อร้านค้าและวิธีการอ่านป้ายชื่อร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพและผสมผสานกับการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกการสำรวจ ใช้สถิติพรรณนา โดยแจกแจงค่าความถี่และค่าร้อยละของจำนวนประเภทร้านค้า เก็บข้อมูลตัวอย่างจากป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวนทั้งหมด 50 ร้าน ผลการวิจัย พบว่า ประเภทที่มาของป้ายชื่อร้านค้าที่นิยมมากที่สุด คือ แซ่ + คำมงคล มีจำนวน 30 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 60 สี่ป้ายร้านค้าที่พบมากที่สุด คือ สีแดงมีจำนวน 20 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40 สี่ตัวอักษรบนป้ายชื่อร้านค้าที่พบมากที่สุด คือ สีทอง มีจำนวน 35 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 70 และวิธีการอ่านป้ายชื่อร้านค้าที่พบมากที่สุด คือ การอ่านจากขวาไปซ้าย มีจำนวน 44 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 88

คำสำคัญ: ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน, ถนนโกสีย์, จังหวัดนครสวรรค์, สี่ตัวอักษร, สี่ป้ายชื่อ

A survey and analysis of Chinese Name on Shop Signs in Kosi Rode, Pak Nam Pho Subdistrict, Nakhon Sawan Province

Aueakarn Namueang, Supatra Yothinsirikul*, Nattaworn Wongjittratorn,

Thiwanon Pupuak, Jintana Sri-ngern

Department of Chinese Language, School of Liberal Arts, University of Phayao

Email: supatrapanny@hotmail.com*

*Corresponding author

Abstract

This research aimed to investigate shop signs, including the origins of Chinese name of shops, label color, font color, and how individuals of Thai-Chinese descent read shop signs on Kosi Road. The study employed qualitative and survey research methods with 50 Thai-Chinese individuals from shops in Kosi Road, Paknampo Subdistrict, Nakhon Sawan Province. The method used in the research was the survey record form, descriptive statistics by enumerating the frequency and percentage of the number of shop name. The research findings indicate that the most popular type of shop sign is Sae + Auspicious Word. The most common shop sign color is red, with 20 stores, accounting for 40% of the total. The most common font color on the label is gold, with 35 stores, representing 70% of the total. The most common way to read shop signs is right to left, with 44 stores, accounting for 88% of the total.

Keywords: Commercial Shop Signs, Kosi Road, Nakhon Sawan Province, Font Color, Label Color

บทนำ

ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีความหลากหลายในด้านการดำเนินชีวิตและมีความสุขสงบด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประเทศไทยเป็นดินแดนที่ชาวต่างชาติต้องการเข้ามาอาศัยและตั้งถิ่นฐาน กลุ่มประชากรที่อพยพเข้ามายังประเทศไทย มีทั้งชาวตะวันตกและชาวเอเชีย โดยเฉพาะชาวจีนซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่อพยพเข้ามายังประเทศไทยมากที่สุดและอยู่อาศัยเป็นระยะเวลายาวนาน (Zhang wen, 2563) เมื่อชาวจีนได้อพยพเข้ามายังประเทศไทยได้กระจายตัวไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ในช่วงแรกของการอพยพชาวจีนส่วนใหญ่จะตั้งถิ่นฐานอยู่ในกรุงเทพมหานคร จังหวัดชลบุรี จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดนครสวรรค์ เป็นต้น (LI MAN และ ชีโรติ เกิดแก้ว, 2563) กลุ่มชาวจีนที่อพยพเข้ามาในจังหวัดนครสวรรค์มากที่สุดส่วนใหญ่เป็นชาวจีนแต้จิ๋วและไหหลำ (สุชาติ แสงทอง, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พรพรรณ จันทโรนาถ (2556) ที่กล่าวว่า ชาวจีนแต้จิ๋วเป็นกลุ่มคนที่อพยพเข้าสู่ประเทศไทยมากที่สุดและชาวจีนที่อพยพมาอาศัยอยู่ที่ปากน้ำโพส่วนใหญ่ก็จะเป็นชาวจีนแต้จิ๋ว นอกจากนี้ยังมีชาวจีนไหหลำ ชาวจีนฮกเกี้ยน ชาวจีนกวางตุ้งและชาวจีนแคะ (ฮากกา) ที่อพยพมาด้วยเช่นกัน ในอดีตจังหวัดนครสวรรค์เป็นที่รู้จักกันในนามเมืองพระบาง เนื่องจากปรากฏชื่อในศิลาจารึก ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “เมืองขอนตะวัน” และภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น “เมืองนครสวรรค์” และมีชื่อเรียกเป็นที่รู้จักแพร่หลายมาแต่เดิมว่า “ปากน้ำโพ” (กมล มั่นภักดี, 2529) เคยเป็นศูนย์รวมการค้าทางน้ำ โดยอาศัยการขนส่งทางเรือเป็นหลัก และต่อมาจึงมีการขนส่งทางรถไฟในสมัยรัชกาลที่ 5 ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การขยายตัวทางการค้าเพิ่มขึ้น ชาวจีนจึงหันหลังไหลเข้ามาค้าขายแรงงานและประกอบการค้าต่าง ๆ ในจังหวัดนครสวรรค์มากขึ้นและได้ย้ายศูนย์กลางการค้าจากฝั่งตะวันตก คือ ฝั่งแม่น้ำน่านมาเป็นฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาหรือเป็นที่รู้จักกันในปัจจุบัน คือ ตลาดปากน้ำโพ ในปี พ.ศ. 2447 มีจำนวนชาวจีนในจังหวัดนครสวรรค์ประมาณ 6,000 คน ปากน้ำโพเป็นเมืองศูนย์กลางทางการค้ามาตั้งแต่อดีต มีพ่อค้าจำนวนหนึ่งซึ่งมีทุนทรัพย์ไปตั้งอยู่ที่ปากน้ำโพคอยรับซื้อสินค้าที่ขึ้นมาจากกรุงเทพฯ ไว้จำหน่ายส่งไปตามหัวเมืองทางเหนือและซื้อสินค้าจากทางเหนือลงไปจำหน่ายขายส่งที่กรุงเทพฯ ดังนั้น พ่อค้าชาวกรุงเทพฯ ที่นำสินค้าไปขายทางเหนือมักจะไปขายที่ปากน้ำโพ จึงมีที่จอดเรือแพของพ่อค้าจอดเรียงรายมากมาย (สุภรณ์ โอเจริญ, 2541) ตำบลปากน้ำโพ มีถนน 10 สาย ที่มีการทำการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน ได้แก่ ถนนดาวดึงส์ ถนนมาตุลี ถนนอารักษ์ ถนนอรรถกวี ถนนสวรรค์วิถี ถนนเมฆขลา ถนนรามสูร ถนนสุชาติ ถนนโกสีย์และถนนริมเขื่อน (สงกรานต์ สังสิทธิ์ยากร, 2558) ย่านศูนย์การค้าจะตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาโดยมีจุดเริ่มต้นที่ตลาดริมน้ำ บริเวณโรงน้ำเรือมาตามเส้นทางถนนโกสีย์และถนนสวรรค์วิถี แต่เนื่องจากถนนโกสีย์เป็นถนนเส้นหลักสำคัญเส้นแรกของย่านการค้าในตำบลปากน้ำโพ (ปริยารักษ์ ฉัตรมานพ, 2547) ดังนั้นจึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะถนนโกสีย์เท่านั้น

คนไทยเชื้อสายจีนในถนนโกสีย์ จังหวัดนครสวรรค์ ประกอบกิจการค้าขายเป็นส่วนใหญ่ อาทิ ห้างทอง ร้านขายของชำ ร้านอาหาร เป็นต้น อีกทั้งถนนโกสีย์ยังเป็นถนนหลักที่สามารถเชื่อมต่อไปยังตลาดสดเทศบาลนครนครสวรรค์ ตลาดข้าวคราว ตลาดบ่อนไก่และโกสีย์นคร (ปริยารักษ์ ฉัตรมานพ, 2547) สิ่งที่บ่งบอกความเป็นจีนที่สังเกตเห็นได้ชัดเจน คือ ป้ายชื่อค้าที่เขียนเป็นภาษาจีน ทั้งแบบที่เขียนด้วยอักษรจีนและแบบที่ทับศัพท์ภาษาจีนด้วยอักษรไทย นอกจากจะเป็นภาษาที่คนไทยเชื้อสายจีนใช้ในการสื่อสารกับลูกค้า สร้างความจดจำให้กับลูกค้าที่มีเอกลักษณ์ความเป็นจีนแล้ว ยังเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับความคิดความเชื่อทางวัฒนธรรมของชาวจีนตั้งแต่อดีตด้วย (เบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์, 2563)

ส่วนการอ่านป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยและอักษรจีนที่ออกเสียงเหมือนกัน คล้ายกัน หรือต่างกัน ชาวจีนสมัยก่อนได้เขียนตัวอักษรจีน จากขวาไปซ้ายแต่ตัวอักษรไทยที่เป็นคำอ่านภาษาจีน ได้เขียนตามแบบไทย คือ จากซ้ายไปขวา (ฐิติพรรณ หลีสกุล, 2562) ซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการอ่านป้ายชื่อร้านค้า

ป้ายชื่อร้านค้าในสมัยก่อนสะท้อนถึงความตั้งใจจริงของผู้ประกอบการ การตั้งชื่อร้านมักจะใช้คำที่สื่อความหมายเป็นมงคล อาทิ ความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จ ความร่ำรวย เป็นต้น ดังนั้นป้ายชื่อร้านค้า จึงประกอบด้วยคำที่มีความหมายดีงาม สร้างขวัญกำลังใจในการประกอบธุรกิจให้เจริญรุ่งเรือง เช่นเดียวกับป้ายชื่อร้านค้าภาษาไทย ที่นำคำที่มีความหมายดีงาม อาทิ เจริญ รุ่งเรือง ไพบุลย์ มาตั้งชื่อร้านค้าเช่นเดียวกัน ป้ายร้านค้าในสมัยก่อนมักทำจากแผ่นไม้เนื้อดีมีขนาดใหญ่ แกะสลักตัวอักษรจีนและอักษรไทย อักษรจีนส่วนใหญ่เขียนโดยนักลายสือศิลป์ 书法家 ชูฝ่าเจีย (shūfǎ jiā) ผู้มีชื่อเสียงและมีลายมือพู่กันจีนที่สวยงามเขียนให้ ปิดทองอย่างวิจิตรสวยงาม ด้านล่างป้ายมีสัญลักษณ์มงคล อาทิ เหยี่ยวเงินเงินโบราณและสิงโต ป้ายชื่อร้านค้าถูกใช้ส่งผ่านรุ่นต่อรุ่นอยู่ยืนยง สะท้อนถึงเกียรติภูมิของบรรพชนผู้สร้าง (นิธิภูมิ ศรีบุญชัยชูสกุล, 2560)

ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนถือว่าเป็นสัญลักษณ์ทางการค้า เพื่อใช้สื่อสารในการประกอบกิจการ และยังสะท้อนให้เห็นถึงวิถีคิดและสภาพสังคมได้อีกด้วย ส่วนใหญ่การตั้งชื่อร้านค้าจะตั้งโดยคำนึงถึงสิ่งที่เป็นสิริมงคลกับกิจการตามแนวความเชื่อของชาวจีน เช่น คำที่มีความหมายมงคล สี่ที่สื่อถึงความหมายมงคล ถิ่นที่อยู่อาศัยและการประกอบกิจการ เป็นต้น (วรลธิ รุ่งบานจิต และคณะ, 2562) มีหลายทฤษฎีสำหรับการเลือกใช้สีต่าง ๆ ซึ่งการใช้สีตามภูมิปัญญาจีนนั้น มีความเกี่ยวข้องกับความหมายในแต่ละสีนั้น ถูกแบ่งเป็นธาตุต่าง ๆ และมีความหมายที่แตกต่างกัน คือ ทฤษฎีที่ 1 การเลือกใช้สีให้สอดคล้องกับองศาทิศทางตามหลักวิชาฮวงจุ้ยที่ต้องคำนวณในแต่ละสถานที่ ทฤษฎีที่ 2 คือ การเลือกใช้สีให้สอดคล้องกับดวงชะตาของแต่ละคน ซึ่งการใช้สีตามหลักฮวงจุ้ยนั้นจะส่งผลกับทุกๆ คนที่อยู่บริเวณสถานที่ที่ใช้นั้น ๆ เป็นหลัก ขณะที่การใช้สีให้สอดคล้องกับดวงชะตาคนแต่ละคนนั้นจะเป็นการใช้สีเพื่อเสริมเฉพาะบุคคลเท่านั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น ๆ สีนั้นมีพลังงานบางอย่างที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตได้ โดยสีแต่ละสีนั้นสามารถส่งผลให้คนนั้นรับรู้และเกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันได้ จึงส่งผลถึงอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ขึ้นมา (เกริกวิชัย ฤทธิพิงษ์, 2558) และทฤษฎีที่ 3 การเลือกสีป้ายจีนแสวงจุ้ยแนะนำให้อ่านตามธาตุประจำตัวของเจ้าของธุรกิจ ว่าเจ้าของเป็นคนธาตุไม้ ธาตุไฟ ธาตุน้ำ ธาตุทองหรือธาตุดิน แล้วจึงค่อยเลือกใช้สี ที่เป็นตัวแทนของธาตุ ซึ่งสอดคล้องกับธาตุของคนคนนั้น (อานวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, 2546) การใช้สีอักษรและสีป้ายร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนจะคำนึงถึงความหมายของสี เพราะการเลือกสีจะต้องสื่อถึงความเป็นสิริมงคล (วรลธิ รุ่งบานจิต และคณะ, 2562) เช่น สีเหลืองเป็นสัญลักษณ์แทนธาตุดิน หมายถึง ความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ความเจริญรุ่งเรือง สีแดงเป็นสัญลักษณ์แทนธาตุไฟ หมายถึง ความอบอุ่น โชคดี ความรุ่งโรจน์ เป็นต้น (พิสมัย สุภัทรานนท์, 2546)

การศึกษาป้ายชื่อร้านค้าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาภูมิทัศน์ทางภาษา เป็นการศึกษาภาษาที่ปรากฏในพื้นที่สาธารณะของเมืองหรือชุมชนนั้นๆ เช่น ป้ายชื่อร้านค้า ป้ายโฆษณา ชื่อถนนและสถานที่ และป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ประชาชนและในสถานที่ราชการต่างๆสร้างขึ้น เพื่อสร้างภูมิทัศน์หลักของพื้นที่ส่วนภูมิภาคหรือในเมืองที่มีการรวมตัวกันของกลุ่มคน (Landry&Bourhis,1997) กล่าวคือ การมุ่งวิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะป้ายชื่อร้านค้า เป็นสิ่งที่บ่งบอกสภาพหรือลักษณะ

ทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ภาษานั้นปรากฏอยู่หรือเป็นสิ่งที่สร้างลักษณะเด่นอย่างหนึ่งให้กับพื้นที่บริเวณนั้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีการศึกษาภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะบทบาทหน้าที่ของภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ มาใช้ในการศึกษา คือ หน้าที่ในการให้ข้อมูลความรู้ และหน้าที่เชิงสัญลักษณ์ โดยนำหลักทฤษฎีการวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์ว่าป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนให้ข้อมูลด้านใดและแสดงหรือสะท้อนสัญลักษณ์ในมิติใด (Landry&Bourhis,1997 อ้างอิงจาก Cenoz and Gorter,2006)

จากการทบทวนผลการศึกษาที่เกี่ยวกับการสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน พบผลการศึกษาลายประเด็น สามารถจำแนกประเภทได้ดังนี้ 1.การศึกษาเกี่ยวกับภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะการศึกษาด้านภาษาจีน มีผู้วิจัยได้ศึกษาและสำรวจป้ายภาษาจีน คือ ผลงานของพิชัย แก้วบุตร (2563) ได้สำรวจการใช้ภาษาจีนในป้ายต่าง ๆ ของท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับ MICE CITY : การศึกษาตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ ผลงานของกรวรรณ พรหมแย้ม (2565) ศึกษาภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ด้านภาษาจีน และกลวิธีการแปลชื่อธุรกิจร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ผลงานของวัชรพล ศิริสุวิไลและคณะ (2563) สำรวจป้ายข้อความเพื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านภาษาจีนในการรองรับการท่องเที่ยวผ่านเส้นทางรถไฟลาว-จีน กรณีศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดหนองคาย และผลงานของสิริรัตน์ แก้วทีตินัยและกฤตพร สิ้นชัย (2566) ได้ศึกษาการแปลกับการศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์ของป้ายสาธารณะภาษาจีนในจังหวัดภูเก็ต 2. การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีน ผลงานของเมฆม สอดส่องกฤษ (2555) ได้การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของคนไทยเชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ผลงานของสุภัทรา โยธินศิริกุล (2563) ได้สำรวจและศึกษาวิเคราะห์ภาษาบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช กรณีศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทย ผลงานของวรลธิ์ รุ่งบานจิตและคณะ (2565) ได้ทำการสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา ผลงานของปวีณา ภัทรสิริโรจน์ (2566) ได้ทำการสำรวจและวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดขอนแก่น ผลงานของยุพิน กรณียเดช (2566) ได้การสำรวจและวิเคราะห์ป้ายร้านค้าภาษาจีน กรณีศึกษา:ชุมชนจีนตลาดเก่าระนอง 3. การศึกษาเกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดนครสวรรค์ มีการสำรวจวิเคราะห์องค์ประกอบภาษาและเปรียบเทียบความหมายจากชื่อร้านค้าในช่วงเวลาที่ต่างกัน เช่น การศึกษาเกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดนครสวรรค์ มีการศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาวจีนในนครสวรรค์ รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับด้านสังคมและวัฒนธรรมของคนไทยเชื้อสายจีน เช่น สุชาติ แสงทอง (2560). นครสวรรค์ศึกษา: บันทึกเรื่องราวคนจีนปากน้ำโพ ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรมของจังหวัดนครสวรรค์ ประวัติศาสตร์การตั้งถิ่นฐานและสภาพสังคมวัฒนธรรม ความเชื่อและพิธีกรรมของคนจีนในนครสวรรค์ ความเชื่อและพิธีกรรม และผลงานของ Li Man และ อีร์โซติ เกิดแก้ว (2563) ศึกษาเรื่องวิถีชีวิตของคนไทยเชื้อสายจีนในตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

จากการทบทวนวรรณกรรมเบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่ายังไม่มีผู้ศึกษาที่มาของการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ปรากฏแต่ในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดยะลา จังหวัดระนอง เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาป้ายร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดนครสวรรค์ ที่ปรากฏในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาที่มาของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อศึกษาป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์
3. เพื่อศึกษาตัวอักษรป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์
4. เพื่อศึกษาวิธีการอ่านป้ายชื่อร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ เรื่องคำ โครงสร้างคำและการใช้คำ การตั้งชื่อร้านค้า ภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์และประวัติศาสตร์ชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดนครสวรรค์
2. รวบรวมข้อมูลชื่อร้านค้าภาษาจีน ที่ปรากฏในปี พ.ศ. 2566 จำนวน 50 ร้าน ที่อยู่บริเวณถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกการสำรวจ
3. วิเคราะห์ที่มาของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน สีป้าย สีตัวอักษร และวิธีการอ่านป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ และนำเสนอผลวิเคราะห์เป็นตารางและความเรียง
4. เรียบเรียงผลการวิจัย
5. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์
- ประเภทที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนที่ถูกนำมาใช้ตั้งเป็นชื่อร้านค้าที่พบในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์มีจำนวนทั้งหมด 50 ร้าน โดยนำที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์และจำแนกที่มาของชื่อร้านค้า พบทั้งหมด 7 ประเภท ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงประเภทที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	ที่มาของคำ	ร้อยละ	ชื่อร้านค้าภาษาจีน
1	แซ่ + คำมงคล	60	李成祥 หลี่เส่งเซียง 李(ลี) คือ แซ่ 成(เซ่ง) แปลว่า ความสำเร็จ 祥(เซียง) แปลว่า สิริมงคล
2	แซ่ + คำมงคล + ประเภท กิจการ	16	鄭豐利鐵店 แต่องหลี่ตีเตี้ยม

ลำดับ	ที่มาของคำ	ร้อยละ	ชื่อร้านค้าภาษาจีน
			鄭(แต้) คือ แซ่ 豐(ฮง) แปลว่า ความเจริญรุ่งเรือง 利(หลี่) แปลว่า กำไร 鐵(เถียน) 店(เต๋ียม) คือ ร้านขายเหล็ก
3	คำมงคล	14	榮裕盛 หย่งหยู่เส็ง 榮(ย้ง) แปลว่า บารมี 裕(หยู) แปลว่า รวย 盛(เส็ง) แปลว่า เจริญรุ่งเรือง
4	คำทับศัพท์ + ประเภทกิจการ	4	新新牙科 ซิงซิงแหวงคู-เว 新新(ซิงซิง) แปลว่า ใหม่ 牙科(แหวง คู-เว) แปลว่า ทัน ตกรรม
5	แซ่ + คำมงคล + รูปแบบ องค์กรธุรกิจ	2	崇泰發兩合公司 ฉ่งไท่หวกเหลียงหะกงซี 崇(ซัง) คือ แซ่ 泰(ไถ่) แปลว่า ยิ่งใหญ่ สูงส่ง 發(หวก) แปลว่า เพิ่มพูนขึ้น เฟื่องฟู ขึ้น 兩合公司(เหลียง หะกงซี) คือ รูปแบบองค์กรธุรกิจ
6	คำมงคล + รูปแบบองค์กร ธุรกิจ	2	泰成豐兩合公司 ไท่เส่งฮงเหลียงหะกงซี 泰(ไถ่) แปลว่า ยิ่งใหญ่ สูงส่ง 成豐(เส่งฮง) แปลว่า ความอุดมสมบูรณ์ 兩合公司(เหลียงหะกงซี) คือ รูปแบบองค์กรธุรกิจ
7	ความหมายลักษณะกิจการ + ประเภทกิจการ	2	百草堂藥村 แป๊ะเฉาดั้งเอี้ยะซิง 百草堂(แป๊ะเฉาดั้ง) แปลว่า ศูนย์รวม ของสมุนไพร 藥村(เอี้ยะซิง) แปลว่า ร้านยาสมุนไพร

2. สีของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

สีของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ คือ สีพื้นหลังของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนทั้งหมดที่อยู่ในแผ่นป้ายเดียวกัน สีของป้ายร้านค้าที่พบในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ มีทั้งหมด 7 สีคือ สีแดง สีดำ สีขาว สีน้ำตาล สีเขียว สีเทาและสีเหลืองตามลำดับ มีจำนวนทั้งหมด 50 ร้าน การใช้สีป้ายชื่อร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนจะให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในด้านความหมายของสี เพราะการเลือกสีต้องคำนึงความเป็นสิริมงคลและหาความกลมกลืนที่เกิดจากความสมดุลระหว่างอินและหยาง โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีเบญจธาตุและผนวกกับธาตุประจำตัวของแต่ละคน (อานวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, 2546) สามารถจำแนกเป็นตาราง ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงสีป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	สี(ป้าย)	จำนวน (ป้าย)	ร้อยละ
1	แดง	20	40
2	ดำ	11	22
3	ขาว	7	14
4	น้ำตาล	6	12
5	เขียว	3	6
6	เทา	2	4
7	เหลือง	1	2
รวม		50	100

3.สีตัวอักษรของป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

สีของป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ คือ สีของตัวอักษรทั้งหมดที่ปรากฏอยู่บนป้ายร้านค้าภาษาจีน ที่พบในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ มีทั้งหมด 4 สี คือ สีทอง สีขาว สีแดงและสีเงินตามลำดับ มีจำนวนทั้งหมด 50 ร้าน การใช้สีตัวอักษรบนป้ายร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนจะคำนึงถึงมากในความหมายของสีเพราะการเลือกสีจะต้องให้เป็นมงคลและควรเลือกสีที่ถูกโฉลกกับธาตุประจำตัวของคนคนนั้น(อานวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, 2546) สามารถจำแนกเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงสีของตัวอักษรป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	สี(ตัวอักษร)	จำนวน (ป้าย)	ร้อยละ
1	ทอง	35	70
2	ขาว	7	14
3	แดง	6	12
4	เงิน	2	4
รวม		50	100

4. วิธีอ่านป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

วิธีการอ่านป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ คือวิธีการอ่านชื่อร้านค้าภาษาจีนที่พบในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนทั้งหมด 50 ร้าน โดยนำวิธีการอ่านชื่อร้านค้าภาษาจีนในกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์และจำแนกวิธีการอ่าน พบทั้งหมด 3 วิธีสามารถจำแนกเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงวิธีอ่านป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	วิธีการอ่าน	จำนวน (ป้าย)	ร้อยละ
1	ขวาไปซ้าย	44	88
2	ซ้ายไปขวา	5	10
3	บนลงล่าง	1	2
รวม		50	100

อภิปรายผล

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 ร้าน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาแจกแจงได้เป็น 4 ประเด็น คือ 1) ที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ 2) สีสัญสีชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ 3) สัตว์อักษรป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนใน ถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ 4) วิธีการอ่านป้ายของร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ผลจากการวิจัยสามารถนำมาสรุปผลการวิจัยอิงตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาที่มาของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถสรุปผลได้ว่า จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 ร้าน อ้างอิงจากผลการวิจัยครั้งนี้สามารถวิเคราะห์และจำแนกที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ได้ทั้งหมด 7 ประเภท ประเภทที่มากที่สุดใช้ในการตั้งชื่อป้ายร้านค้ามากที่สุด คือ 1) แซ่ + คำนามคน มีจำนวน 30 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 60 เนื่องจากชาวจีนสมัยก่อนที่อพยพเข้ามาไทยส่วนใหญ่นิยมใช้แซ่ของตนในการตั้งชื่อร้าน เพราะเป็นผู้ก่อตั้งและเริ่มกิจการ จึงมักนำแซ่ของตนเข้าไปอยู่ในชื่อร้านค้าของตนด้วยและได้มีการเพิ่มคำนามคนเข้าไป ในชื่อร้านด้วยเพื่อเพิ่มความเป็นสิริมงคล ต่อมาเมื่อรุ่นลูกหลานที่ต้องมารับช่วงต่อกิจการจึงยังคงใช้ป้ายเดิมจนถึงปัจจุบัน เพราะคนไทยเชื้อสายจีนนับถือบรรพบุรุษและให้ความสำคัญกับตระกูลแซ่ สอดคล้องกับสุภัทรา โยธินศิริกุล (2561) การนำชื่อแซ่ของบุคคลมาตั้งชื่อ สะท้อนถึงการอนุรักษ์ยึดมั่นในวัฒนธรรมแม่ แม้ผู้ซื้อชาวไทยจะไม่เข้าใจในความหมายของชื่อร้านค้าก็ตาม แต่ผู้ประกอบการร้านค้าต้องการให้คนในตระกูลเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการค้าร่วมกับเจ้าของร้านด้วย และเกิดความภาคภูมิใจในกิจการค้าของตน เพราะทั้งชื่อและแซ่ต่างเป็นลักษณะเบื้องต้นที่บ่งบอกความเป็นจีนและแสดงถึงการสืบทอดเชื้อสายของวงศ์ตระกูล นอกจากชื่อนิยมนำความหมายมงคลมาตั้งชื่อร้านค้า สอดคล้องกับวิยะดา จงบรรจบ (2553) ที่ศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า กล่าวว่า ความหมายที่แสดงประเภทธุรกิจการค้า มีความหมายเกี่ยวกับภาพความเจริญรุ่งเรืองและความเป็นสิริมงคล ความมั่งคั่งร่ำรวย ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความมั่นคงยั่งยืน อำนาจ ชัยชนะความสุข ความสวยงามและความหมายอื่นๆและสอดคล้องกับเบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์ (2563) ที่พบว่า การนำชื่อบรรพบุรุษมาเป็นชื่อร้านค้าเป็นสิ่งที่สร้างความเป็นสิริมงคลให้กับธุรกิจ ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยเรื่อง การสำรวจศึกษาและวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดย เมฆม สอดส่องกุล (2555) ผลการวิเคราะห์พบว่า ประเภทที่มานิยมนำมาใช้มากที่สุด คือ การใช้ชื่อบุคคลมาเป็นชื่อร้านค้า ไม่ใช่แซ่หรือนามสกุล และแตกต่างจากปวีณา ภัทรศิริโรจน์ (2566) ได้ทำการสำรวจและวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การตั้งชื่อร้านค้าบางร้านในจังหวัดขอนแก่น ไม่ได้สะท้อนแนวคิดหรือคงไว้ซึ่งความเชื่อในอดีตที่ผสมผสานระหว่างการดำรงไว้ซึ่งวงศ์ตระกูล แต่เป็นการตั้งชื่อร้านค้าตามกระแสนิยม

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถสรุปผลได้ว่า จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 ร้าน อิงจากผลการวิจัยครั้งนี้สามารถวิเคราะห์และจำแนกป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ได้ทั้งหมด 7 สี คือ สีแดง สีดำ สีขาว สีน้ำตาล สีเขียว สีเทาและสีเหลือง ตามลำดับ พบว่า สีที่ถูกนำมาใช้ทำเป็นป้ายร้านค้าที่พบมากที่สุดบนถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ก็คือ สีแดง มีจำนวน 20 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิสมัย สุภัทรานนท์ (2546) กล่าวว่า สำหรับสีแดงตามศาสตร์ฮวงจุ้ยแล้วสีแดงเป็นสีของหยาง ทำให้เกิดความโชคดีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด หมายถึง ความสุข ความเจริญรุ่งเรือง ไฟและความอบอุ่น อีกทั้งสอดคล้องกับกิตติชูพงษ์ ฉัตรเจริญสิน (2555) กล่าวว่า สีแดงสื่อถึงความเป็นมงคลและความเจริญรุ่งเรือง โดยมีความเชื่อว่าพลังอำนาจของสีแดงสามารถป้องกันภัยจากสิ่งชั่วร้ายได้ การใช้สีป้ายร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีน จะให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในด้านความหมายของสีเพราะการเลือกสีจะต้องเป็นมงคลและควรเลือกสีที่ถูกโฉลกกับธาตุประจำตัวของคนคนนั้น สอดคล้องกับอำนาจชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์ (2546) ชาวจีนเชื่อว่าแม้สีขาวแสดงถึงความโศกเศร้า แต่ในทางฮวงจุ้ยเป็นสิ่งที่ดีเป็นสัญลักษณ์ของความสว่างและกล่าวว่า สีเหลืองทองเป็นสัญลักษณ์ของดวงอาทิตย์ ส่วนสีเขียวเป็นเครื่องหมายฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งบ่งบอกถึงการเจริญเติบโต

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาตัวอักษรป้ายร้านค้าภาษาจีนใน ถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถสรุปผลได้ดังนี้ ผลจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 ร้าน พบสีทั้งหมด 4 สี คือ สีทอง สีขาว สีแดงและสีเงิน ตามลำดับ พบว่า สีของตัวอักษรบนป้ายร้านค้าที่พบมากที่สุดในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ คือ สีทอง มีจำนวน 35 ป้าย คิดเป็น ร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่องการสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดยะลา โดยวรลิสและคณะ (2562) ผลการวิเคราะห์พบว่าสีตัวอักษรที่นิยมนำมาใช้มากที่สุดคือ สีทองหรือสีเหลือง เป็นสัญลักษณ์แทนธาตุดิน ซึ่งหมายถึง ความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ทั้งในแง่ของอารมณ์ความรู้สึกและชีวิตความเป็นอยู่ ความเจริญรุ่งเรือง สีขาว เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความบริสุทธิ์ ความสว่าง และสมปรารถนา สีแดง หมายถึง แสงสว่าง ความอบอุ่น พลังกำลัง และความรุ่งโรจน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิรธารและคณะ (2559) กล่าวว่า ชาวจีนเชื่อว่าสีทองเป็นสีที่สื่อถึงความร่ำรวย น่าเกรงขาม ปรารถนาอำนาจและความมั่งคั่ง ทั้งนี้การใช้สีตัวอักษรบนป้ายร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนจะคำนึงถึงมากในความหมายของสี เพราะการเลือกสีจะต้องให้เป็นมงคลและควรเลือกสีที่ถูกโฉลกกับธาตุประจำตัวของคนคนนั้น

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาวิธีการอ่านป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถสรุปผลได้ดังนี้ จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ทั้งหมด 50 ร้านและจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอิงจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า วิธีการที่นิยมมากที่สุด คือ การอ่านจากขวาไปซ้าย จำนวน 44 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 88 เนื่องจากคนไทยเชื้อสายจีนที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยก่อนการปฏิรูปอักษรจีนในสมัยราชวงศ์ชิง สืบทอดตัวอักษรดั้งเดิมหรือตัวเต็มในการเขียนนิยมเขียนอักษรจากบนลงล่างและขวาไปซ้าย สอดคล้องกับงานวิจัย ของเบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์ (2563) ที่พบว่า ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดกาญจนบุรีที่เขียนด้วยอักษรจีนทุกร้าน ใช้อักษรจีนแบบตัวเต็ม และเขียนเรียงจากขวาไปซ้ายมากที่สุด และสอดคล้องกับสุภัทรา โยธินศิริกุล (2561) ศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร พบชื่อร้านทองคำภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร เขียนด้วยอักษรจีนตัวเต็มและอักษรไขว้มากที่สุด อ่านจากขวาไปซ้ายมากที่สุด

นอกจากนี้การศึกษาร้านนี้พบคำภาษาจีนแต่จื๊วมากที่สุด เป็นเสียงภาษาถิ่นเดิมของเจ้าของกิจการ เป็นการสะท้อนการเปลี่ยนผ่านยุคสมัยที่ในปัจจุบันภาษาจีนกลางมีบทบาทสำคัญมากกว่าภาษาจีนพื้นถิ่น ซึ่งอาจทำให้คุณค่าภาษาจีนแต่จื๊วอาจถูกเลือนหายตามกาลเวลา ส่งผลให้ร้านค้าในปัจจุบันเริ่มใช้เสียงภาษาจีนกลางตั้งชื่อร้านแทนการใช้เสียงภาษาจีนพื้นถิ่น จึงอาจทำให้คนรุ่นใหม่ ขาดความเข้าใจเสียงภาษาจีนถิ่นแต่จื๊ว รวมถึงวิธีการอ่านแบบธรรมเนียมโบราณที่มีมาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษ การศึกษาป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์จึงเป็นการเชื่อมโยงคุณค่าทางวัฒนธรรมจีน จากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนในเขตอำเภออื่นของจังหวัดนครสวรรค์หรือจังหวัดอื่น ๆ ที่ยังไม่มีการศึกษาในลักษณะเดียวกัน เพื่อเป็นการศึกษาเชิงพื้นที่และเป็นประโยชน์ต่อจังหวัดนั้น อีกทั้งอาจพบความแตกต่างของการตั้งชื่อที่สะท้อนความเป็นท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาความหมายการใช้สีของป้ายตัวอักษรและสีตัวอักษรในพื้นที่อื่น อาจพบความแตกต่างจากป้ายร้านค้าภาษาจีนที่ปรากฏในถนนโกสีย์ จังหวัดนครสวรรค์

เอกสารอ้างอิง

- กมล มั่นภักดี. (2529). *ประวัติมหาดไทยส่วนภูมิภาค จังหวัดนครสวรรค์*. นครสวรรค์: ไพศาลการพิมพ์.
- กรวรรณ พรหมแย้ม. (2565). การศึกษาภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ด้านภาษาจีน และกลวิธีการแปลชื่อธุรกิจร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่. *มนุษยศาสตร์สาร*, 23(1), 257-278.
- กิตติชูพงษ์ ฉัตรจรรยาสิน. (2555). *ฮวงจุ้ย คุณค่าและอิทธิพลที่มีต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทย*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- เกริกวิชัย กฤษณาพงษ์. (2558). *การเลือกใช้สีตามหลักภูมิปัญญาจีน*. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2566, จาก <https://www.bloggang.com>

- จิตติพรรณ หลีสกุล. (2562). ชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- นิธิดา ศรีบุญชัยชูสกุล. (2560). ป้ายยี่ห้อ ป้ายสำนัก จิตวิญญาณสำคัญแท้ของชาวจีน. สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2565, จาก https://waymagazine.org/chinese_sign
- เบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์. (2563). ความหมายที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลบนแผ่นป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดกาญจนบุรี. *วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 13(25), 61-72.
- ปรียารัช ฉัตรมานพ. (2547). บทบาทของย่านการค้าศูนย์กลางเมืองนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ปวีณา ภัทรสิริโรจน์และคณะ. (2566). การสำรวจและวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดขอนแก่น. *วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒนา*, 5(1), 111-122.
- พรพรรณ จันทโรนานนท์. (2556). ปากน้ำเมืองท่าโบราณ: ความเชื่อและวิถีชีวิตของชาวจีน. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*, 16(2), 30-38.
- พิชัย แก้วบุตร. (2563). ความพร้อมของภาษาจีนของท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับ MICE CITY : การศึกษาตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 17(1), 89-104.
- พิศมัย สุภัทรานนท์. (2546). *ฮวงจุ้ย มนุษย์และสิ่งแวดล้อมต้องกลมกลืนกัน*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- เมฆม สอดส่องฤกษ์. (2555). การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 8(2), 59-89.
- ยุพิน กรณียเดช. (2566). การสำรวจและวิเคราะห์ป้ายร้านค้าภาษาจีน กรณีศึกษา:ชุมชนจีนตลาดเก่าระนอง. *วารสารสังคมศาสตร์ นิติรัฐศาสตร์*, 5(1), 115-134.
- วชิรธาร บิฑูและคณะ. (2559). แนวทางการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในเขตเทศบาลเมืองพะเยา. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ) สาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วรวิไล รุ่งบานจิต และคณะ. (2562). *สำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. คลังปัญญาแห่งชายแดนใต้.
- วัชรพล ศิริสุวิไลและคณะ. (2563). การสำรวจป้ายข้อความเพื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านภาษาจีนในการรองรับการท่องเที่ยวผ่านเส้นทางรถไฟลาว-จีน กรณีศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดหนองคาย. *วารสารวิชาการธรรมทรรศน์*, 23(2), 191-208.
- วิยะดา จงบรรจบ. (2533). *การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- สงกรานต์ สังสิทธิ์ยากร. (2558). *หนังสือสืบสานประเพณี 100 ปีแห่งศรัทธา*. กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พริ้นท์.
- สิริรัตน์ แก้วหัตถ์นุ้ยและกฤตพร สิ้นชัย. (2566). การแปลกับการศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์ของป้ายสาธารณะภาษาจีนในจังหวัดภูเก็ต. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา*, 8(2), 246-263.
- สุชาติ แสงทอง. (2560). *นครสวรรค์ศึกษา: บันทึกเรื่องราวคนจีนปากน้ำโพ*. นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.

- สุภรณ์ โอเจริญ. (2541). *มอญในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุภัทรา โยธินศิริกุล. (2561). การศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนใน กรุงเทพมหานคร. *วารสารภาษาศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(2), 202-230.
- สุภัทรา โยธินศิริกุล. (2563). ภาษาบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช: กรณีศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทย. *มนุษยศาสตร์สาร*, 21(1), 55-74.
- อำนวยการชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์. (2546). *ฮวงจุ้ย มั่นคง ร่ำรวย มีสุข*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้ากรุ๊ป.
- Cenoz, Jasone and Gorter, Durk. (2006). *Linguistic Landscape and Minority Languages*. In Gorter, Durk (ed). *Linguistic Landscape: A New Approach to Multilingualism*. Clevedon: Multilingual Matters Ltd., 67-80.
- Landry, R., Bourhis, R. (1997). Linguistic landscape and ethnolinguistic vitality: an empirical study, *Journal of language and social Psychology*, 16 (1), 23-49.
- ลิ มาน และ ชีร์โชติ เกิดแก้ว. (2563). วิถีชีวิตของคนไทยเชื้อสายจีนในตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมือง นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. (เอกสารนำเสนอ). การประชุมวิชาการและนำเสนอ ผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12. Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2021, (413-423). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- Zhang, Wen. (2563). วิถีชีวิตของคนไทยเชื้อสายจีนยูนนาน บ้านทอดไทย ตำบลทอดไทย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ).